



skattpengar

Som demokratisk socialist och högskat-
teanhängare – socialdemokrat alltså –
ser jag med förväntan på den sk trakta-
mentsbeskattningsutredningen. Bara
namnet låter löftesrikt.

Det är glädjande att mitt parti nu på
allvar börjat jaga skattefria förmåner på
arbetsplatserna. Det totala skattetrycket
är ju alldeles för lågt. Det kan inte skär-
pas tillräckligt mycket. Därför är det ju
självfallet beklämmande att skattefria sk
trivselförmåner på ända upp till 600 kr
per anställd och år kan utgå! Skulle inte
de LO-anslutna, åtminstone de som är
kollektivanslutna till Partiet, ha lika stor
trivsel av vetebullen om den vore lika
beskattad som köttbullen? De vet ju att
de skatte kronor som arbetsgivaren skul-
le få erlagga används förnuftigt och soli-
dariskt under den här mandatperioden.

Jakten på beskattningsbara trivselför-
måner är ett steg i rätt socialistisk rikt-
ning, men alldeles otillräckligt. Vi måste
målmedvetet vandra vidare. Jag tänker
främst på allt det arbete som den enskil-
de utför i hemmet och på fritiden och
som är helt obeskattat. Här finns väldiga
jungfruliga marker för Riksskatteverket,
bara regeringen ville ge jägarna klar-
tecken.

Fortfarande förekommer massor av
ideologiskt omedvetna familjer där ma-
ken eller makan diskar och dammsuger.
Det borde naturligtvis vara skattpengar
på sådan verksamhet. Den skall städfir-
mor utföra. De har ju anställda som är
utbildade för just sådant jobb. Nu undan-
dras de samvetslöst sysselsättning, och
stat och kommun bestjåls cyniskt på om-
fattande skatteintäkter.

En liten ljusning är att de målningar
och tapetseringar som regeringen vill

låta hyresgästerna göra för att de skall kunna få lägre hyror tydligen kommer att beskattas. Bravo! Det bör också kunna leda till ökad sysselsättning inom den kontrollerande sektorn av samhället.

Ett särskilt skumt släkte är villaägarna. Hur många gånger har jag inte sett sådana figurer själva jobba i sin trädgård. De klipper gräsmattan, ansar rosenbuskarna, rensar landen. Ja ännu värre – en del målar sina hus utvändigt, putsar fönster, byter lås och utför andra reparationer.

Inte betalar de skatt för det arbetet, än mindre sociala avgifter och arbetsgivaravgifter. Det är skatteflykt som än så länge är laglig men som moraliskt givetvis är helt förkastlig. Här måste general-klausulen tillämpas. Som socialist kräver jag att varje handtag beskattas, så att den progressiva samhällsutvecklingen kan påskyndas genom att AMS, Riksskatteverket, Planverket och Konsumentverket tilldelas kraftigt ökade resurser. Låt våra framstegsvänliga marginalskatter drabba varje palta som tvättas hemma i stället för att lämnas till tvätterierna!

Se på bilägarna! Vid ett flertal tillfällen har jag upptäckt sådana som själva tvättar och vaxar sina fordon. Mer än så – de byter däck och kan i extremfallen

tom ge sig på motorn. Det är skandal att de inte inser Sveriges och socialismens bästa utan bara tänker på sig själva. Sådana parasiter borde regeringen omgående förpassa till Schweiz eller Monte Carlo, så vi slipper se dem i fortsättningen.

Våra skattemyndigheter får heller inte glömma bort ägarna till fritidshus och fritidsbåtar. Där är gör-det-självmoraliteten om möjligt ännu mera utbredd. På sommarstugorna är det skattefria jobbet legio. Och alltsomoftast på våren ser man båtägare själva skrapa och måla sina flytetyg. Skamligt, det är vad det är. De bär ju sig åt som om Karl Marx och Olof Palme aldrig existerat.

Och tänk, en gång såg jag en asocial individ i en båt få motorstopp mitt ute på fjärden. I minst en timme satt han där och jobbade med aktersnurren i stället för att genast ro de fem kilometrarna hem och ta motorn till en reparatör. Döm om min ilska då han till sist fick igång den igen! Ett nytt, deprimerande exempel på skattefri lön för mödan.

Min partivän Kjell-Olof Feldt får skärpa sig. Ge traktamentsbeskattningsutredningen omfattande tilläggsdirektiv, och det kvickt. Det går inte att söla med socialismen hur länge som helst.

Matti Häggström